

ת"פ 12781/10/13 - מדינת ישראל נגד סמיון שרנופולסקי - נדון, ויטלי שליב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12781-10-13 מדינת ישראל נ' שרנופולסקי(עציר) ואח'
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סמיון שרנופולסקי - נדון
2. ויטלי שליב

הנאשמים

הכרעת דין (בעניין נאשם 2)

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. נאשם 2 (להלן - הנאשם) הואשם לפניי, יחד עם נאשם 1, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וגניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בשני אירועים שונים.
2. כתב האישום כולל שני אישומים. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 22.9.13 בסמוך לחצות הליל התפרצו הנאשמים, בצוותא חדא עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה, לדירתו של המתלונן ברח' אלנבי 79 בתל אביב (להלן - הדירה), בכך ששברו את סורגי חלון הדירה ונכנסו לדירה. לאחר שהתפרצו הנאשמים לדירה הם גנבו ממנה רכוש השייך למתלונן, דהיינו: 12 פאקטים של סיגריות מסוג פרלמנט, שני תיקים שהכילו מכשיר אייפד וכלי אימון שונים, וכן תיק ובו אלבומי תמונות.
3. באישום השני הואשם רק הנאשם דנא. על פי עובדות האישום השני, ביום 3.8.13 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לדירת המתלוננת ברח' בילינסון 27 בחולון, בכך שפתח והזיז את תריס חלון הדירה ונכנס לדירה. לאחר שהתפרץ הנאשם לדירה הוא גנב ממנה תכשיטים השייכים למתלוננת.
4. שני הנאשמים השתתפו בהליך גישור ממושך, שבמסגרתו הודה נאשם 1 בעובדות כתב האישום, הורשע על יסוד הודאתו ודינו נגזר. כאמור, גם הנאשם דנא השתתף באותו הליך, אלא שבענייננו ההליך לא צלח והצדדים לא הגיעו להבנות.

5. בתגובתו לאישום לפני כפר הנאשם, באמצעות באת כוחו, בשני האישומים, וטען כי לא ביצע את ההתפרצויות והגניבות שבהן הוא הואשם. ב"כ הנאשם ציינה עוד כי הנאשם "**הינו דייר רחוב ברוך הזמן**" ועל כן אין ביכולתו לומר היכן היה במועדים הנקובים בכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 8 ואילך). עם זאת, ב"כ הנאשם הוסיפה וציינה (בקשר לאישום הראשון) כי רחוב אלנבי בתל אביב הינו מקום בו נוהג הנאשם לבלות עם חבריו. להבדיל, במקום ההתפרצות נשוא האישום השני, בעיר חולון, הנאשם כלל לא היה, לא במועד ההתפרצות, לא לפני כן ולא אחרי כן. על רקע זה נקבע התיק לשמיעת הראיות, בהתאם לעדים שב"כ הנאשם ביקשה את זימונם.
6. לא למותר לציין עוד, ברקע הדברים, כי במועד שנקבע לשמיעת הראיות הודיע הנאשם לבית המשפט, לראשונה, כי אינו מעוניין בייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית, וכי "**מחר**" (המועד הנוסף שנקבע לשמיעת הראיות - ש.א.) **יגיע עורך דין חדש**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 18). בנסיבות האמורות - כאשר הבקשה הוגשה בפתח ישיבת תחילת שמיעת הראיות, כאשר עדים (שבהם גם אזרחים) התייצבו למתן עדות, וכאשר במשך כל התקופה שמיום הגשת כתב האישום ועד ומועד שמיעת הראיות, לרבות בהליך גישור ממושך, לא עלתה כל טענה נגד הסניגוריה הציבורית שייצגה את הנאשם - דחה בית המשפט את הבקשה.
7. עוד יוטעם, בהקשר זה, כי חרף דברי הנאשם כאמור בפסקה הקודמת, גם במועד הנוסף שנקבע לשמיעת הראיות לא התייצב עו"ד פרטי מטעם הנאשם ועל כן דחה בית המשפט בקשה נוספת של הסניגוריה הציבורית להתפטר מהייצוג בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם (ר' ההחלטות בפרוטוקול, עמ' 12-13 ועמ' 28). לבסוף יצוין, כי הגם שבמצב הדברים הנתון הנ"ל נמנעה ב"כ הנאשם מלחקור את העדים, הרי שהנאשם עצמו בחר להעיד, העלה את כל טענותיו, ואף ביקש להעיד את נאשם 1 כעד הגנה מטעמו.

ב. פרשת התביעה:

8. מטעם המאשימה העידו המתלוננת (לגבי אישום השני) וקרוביה מר משה ניאזוב וגב' יעל ניאזוב. כמו כן העידו מספר שוטרים: אברהם מור, שי טננבאום, יניב יעקבי, רחמים מולה, משה קוזי, טיומר לזרב ואילן טויטו. בנוסף הוגשו מספר מוצגים בהסכמה (בהתאם לעדים שעל זימונם ויתרה בזמנו ב"כ הנאשם).
9. המתלוננת (באישום השני) תיארה את ההתפרצות לדירתה (ברח' בילינסון 27 בחולון) ביום 3.8.13. באותה עת הדירה היתה סגורה, והמתלוננת התגוררה בדירת אימה, המצויה בסמיכות מקום (ברח' בילינסון 18 בחולון), בה התגוררה גם האם ואחיה של המתלוננת. למתלוננת עצמה נודע דבר הפריצה רק בדיעבד והיא לא ראתה את הפורצים. המתלוננת ציינה - לאחר שרוענן זיכרונה - כי מהדירה נגנבו תכשיטים, הגם שהוסיפה כי מדובר בתכשיטים שלא ניתן לראותם כבעלי ערך ממשי (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 7).
10. מר משה ניאזוב, אחיה של המתלוננת, העיד כי במועד הרלוואנטי להתפרצות לדירה:
- ת. ...אני ישנתי והתעוררתי בדיוק, אמי התעוררה ושאלתי "למה אצל אחותי יש**

אור", האור דלק בדירה שלא גרים בה. התחלתי לראות למה, באותו רגע בדיוק
כבר ראיתי מישהו שיוצא מתוך הדירה מהחלון, הסתכל עליי הסתכלתי עליו,
טיפס מעל הגדר והתחיל לרוץ.

ש. לעניין המרחק בינך לבינו בוא תספר לי מה היה המרחק?

ת. בערך שש או שבע מטר. לילה.

...

ש. בוא תספר לי, תיארת למשטרה באותו היום, בוא תספר לי מה תיארת למשטרה
באותו היום?

ת. אמרתי שראיתי בן אדם שנראה רזה, גבוה, שיער קצוץ.

ש. מה צבע השיער זכור לך?

ת. אמרתי שלפי האופי שנראה לי אז אני יכולתי, היה נראה כאילו הוא בחור רוסי,
אז ישר רוסי בראש... שטני בלונדיני, היה מהיר מאוד כל הסיפור (ר'
בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 24 ואילך).

11. למר ניאזוב נערך מסדר זיהוי תמונות, בלא נוכחות נציג מטעם הנאשם (ר' ת/1 והדיסק ת/3).
תמונתו של הנאשם הוצבה כתמונה מס' 1, ודברי מר ניאזוב נרשמו כלהלן: "נראה לי שזה מספר 1
בלי הזקן זה הוא".

12. גב' יעל ניאזוב, אימה של המתלוננת, אשר תיארה את אירועי מועד ההתפרצות כלהלן:

ת. ...ראיתי כאילו חלון פתוח (של דירת המתלוננת - ש.א.), התריס, התריס של
החלון והחלון קצת היה כזה פתוח והאורות היו דלוקים בכל החדרים אז עמדנו
והסתכלנו, פתאום יוצא איש גבוה, קופץ מהחלון וקופץ מהגדר, ופשוט הייתי
בשוק אמרתי "מה זה?" הוא רץ, ואמרתי בטיפשותי למשה "מה זה מי זה, תרוץ
אחריו", והוא אמר שזה פורץ, מי זה יכול להיות ובטיפשותי אמרתי "תפוס אותו"
אז הוא אומר לי, איך את יכולה להגיד ואם פתאום הוא ישלוף לי סכין חלילה?
אמרתי כמה שאתה צודק, אני לא חשבת על ההגנה. וזהו, התקשרנו למשטרה.

ש. כשהיית בתחנת משטרה את ציינת בפני השוטרים את המראה שלו, בואי תספרי
לי מה ראית?

ת. הוא היה גבוה, פנים מוארכות, ושיער לא יודעת כזה... מצח גבוה, מה עוד...
זה מה שאני זוכרת (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 17 ואילך).

13. לגב' ניאזוב נערך מסדר זיהוי תמונות, בלא נוכחות נציג מטעם הנאשם (ר' ת/2). תמונתו של
הנאשם הוצבה כתמונה מס' 1, ודברי גב' ניאזוב נרשמו כלהלן: "דומה למספר 4 אבל זה לא הוא".

14. כאמור, מטעם המאשימה העידו גם מספר שוטרים. השוטר אברהם מור ערך את מסדרי הזיהוי
(ר' המוצגים ת/1 עד ת/3). השוטר שי טננבאום גבה את הודעת הנאשם מיום 11.10.13 (ת/4), בה
שמר הנאשם על זכות השתיקה.

15. השוטר יניב יעקובי ערך מספר מזכרים, שביניהם דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה מהבניין ברח' אלנבי 79 תל אביב (להלן - הבניין וסרטוני האבטחה, בהתאמה). בתחילה זיהה מר יעקובי, בסרטוני האבטחה, את הנאשם כסרגיי קוספולוב, אך לאחר מכן תיקן את טעותו (ר' ת/11). בדו"ח הצפייה המפורט שערך (ת/12) פירט מר יעקובי את מעשי הנאשמים בסמוך למועד ההתפרצות, כפי שהם נראים בסרטוני האבטחה. הנאשמים הסתובבו באופן מחשיד סביב הבניין, נאשם 1 שם על ידיו גרביים, והנאשמים נראו מתעסקים בחלק מהבניין. לאחר מכן נראו הנאשמים, ואדם נוסף, יחדיו יוצאים כשברשותם רכוש הכולל קרטון (ר' ת/12 וכן הדיסק ת/13).

16. השוטר אסמרה מולה העיד על כך ששמע את הנאשם אומר "אז מה (א)ם רואים אותי במצלמות זה בכלל לא אומר כלום, גם בעבר ראו אותי במצלמות ואז השתחררתי בביהמ"ש" (ר' המזכר ת/14). השוטר משה קוזי גבה את הודעת הנאשם מיום 1.10.13 (ת/15) בה נחקר הנאשם על מספר מעשי התפרצות לדירות ושמר הנאשם על זכות השתיקה, חרף העובדה שהוצגו לפניו סרטוני האבטחה.

17. השוטר קוזי העיד על חילופי דברים בינו לבין הנאשם, כלהלן:

ש. אני מציגה בפנייך מזכר מ01.10.13, בוא תספר לי בעקבות מה נערך המזכר הזה בבית המשפט, מה אמר לך הנאשם?

ת. דו"ח הצפיה הראשוני שבוצע על ידי הבלש יניב יעקובי מההתפרצות, הוא הצביע על מספר חשודים כאשר אחד החשודים שזוהה על ידו כסרגיי קוספולוב היה למעשה ויטלי, החשוד בתיק זה, וכשהביאו את החשוד ויטלי, אני שוב, אני צפיתי, הפעם אני עשיתי דו"ח צפיה מול החשוד וזיהיתי את סרגיי כויטלי. יותר מאוחר, לאחר סיום החקירה שבה כאמור הוא חזר על זכות השתיקה, אני ירדתי איתו בנוכחות שוטר נוסף לעשן, וכשכמובן הצגתי לו בחקירה את הסרט הוא שמר על זכות השתיקה אבל למטה כשעישן אמר לי "נו אז מה אם אני מצולם, לא רואים אותי עושה כלום, אולי עברתי שם בטעות.", זה היה מיד לאחר חקירתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 31 ואילך).

18. עוד ציין השוטר קוזי, כי לאחר שערך עימות בין סרגיי קוספולוב לבין הנאשם, עימות בו קוספולוב הטיח בנאשם שהוא זה שפרץ לדירות, אמר הנאשם, כל הדרך לתא המעצר, "למלשינים לא תהיה תקווה" (ר' ת/17א). בנוסף, הנאשם אמר לחשודים האחרים "תסתמו את הפה אתם לא מכירים אותי", ולאחר מכן אמר לשוטר "מה לי ולהם, פעם ראשונה שאני רואה אותם" (ר' ת/17ב).

19. השוטר טימור לזרב, ששימש ככלאי בתחנת לב תל אביב בעת שהנאשמים וחשודים נוספים הובאו לתחנה, קילל הנאשם את סרגיי קוספולוב ואמר לאחרים "הוא פתח עלינו, הלך עלינו...". בנוסף, הנאשם פנה לחשוד אחר ואמר לו "אתה צריך לקחת על עצמך את התיק...". (ר' המזכר ת/19). יוער, כי נראה שדברים אחרונים אלה מתייחסים להתפרצות נוספת, שאינה כלולה בכתב האישום). לבסוף העיד מטעם המאשימה השוטר אילן טויטו, שגבה את הודעת הנאשם מיום 6.10.13 (ת/26). אף בהודעה זו שמר הנאשם על זכות השתיקה.

20. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מספר מוצגים (בקשר לעדותם של עדים שההגנה ויתרה על העדתם). מוצגים אלה כוללים את הודעת המתלונן באישום הראשון והתמונות שצירף (ר' ת/23 ות/24).

בהקשר זה הוגש גם מזכר שערך השוטר דניאל מנחם (ת/22), שבו ציין כי הוריד את סרטוני האבטחה, בו נראים החשודים (הנאשמים) מתעסקים בחלק מהמבנה. במזכר צוין כי ממיקום מצלמת האבטחה ניתן להסיק שהשניים נענעו את סורגי החלון (ר' שם).

פרשת ההגנה:

ג.

21. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ונאשם 1. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם כלהלן:

אני מורשע בתיק על מצלמות שרואים אותי באיזה סרטון, רואים אותי עובר שמה כמה פעמים. לא רואים אותי פורץ, לא רואים אותי עושה כלום. באמת לא פרצתי ולא עשיתי שום דבר פלילי שם. סה"כ עברתי ראיתי חבר, ורציתי לקנות ממנו נייס גיי, הוא אמר לי לחכות לבוא כמה דקות, באתי אחרי כמה דקות, שוב אמר לי לחכות כמה דקות, ואח"כ אמר לי תבוא עוד עשר דקות, וחזרתי והלכתי. ולא באתי לשם יותר. זהו. ולתיק השני, לא הייתי בכלל בחולון בחודש הזה. ואני לא יודע זה סתם באמת (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 13 ואילך).

22. בהמשך הדברים ציין הנאשם כי החבר מדובר הינו נאשם 1 (שם, עמ' 31 שורה 12 ואילך).

כשנתבקש הנאשם להסביר מדוע לא מסר את גרסתו בעת חקירותיו במשטרה הוא השיב:

ש: למה שחקרו אותך במשטרה לא אמרת שרצית לפגוש את סמיון.

ת: אני לא מדבר בחקירות, אני מעדיף לשמור על זכות השתיקה, שאנשים אחרים שאני אדבר אז שלא יסתבכו. בגלל זה שמרתי על זכות השתיקה כל החקירות שלי (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 17).

ובהמשך:

ש: סמיון הודה בבימ"ש שהוא פרץ לדירה, הוא לא אמר בכל החקירה שלו שום דבר על נייס גיי.

ת: לא יודע.

ש: זה משהו שעולה פעם ראשונה.

ת: הגענו לשלב סיום ואני רוצה שידעו את האמת.

ש: כשהיית בבימ"ש בתשובה לכתב האישום לא סיפרת את הסיפור שאתה מספר עכשיו. אמרת משהו אחר לגמרי, שעברת שם בטעות.

ת: אני לא רוצה לסבך את הבן אדם (שם, עמ' 33 שורה 1 ואילך).

23. כאשר הוטחה בנאשם עובדת זיהוי במסדר זיהוי, בקשר לאישום השני, על ידי מר ניאזוב, הוא השיב כדלקמן:

ש: בנוגע לתיק השני פריצה בחולון, אתה ראית את האדם שאמר שהוא זיהה אותו במסדר זיהוי.

ת: שמו את התמונה שלי ראשונה, מס' 1 ושמו עוד כמה תמונות. למה לא נתנו לו

ישר מס' 3 יש הבדל כי אדם מסתכל על תמונה אחת הוא חושב על התמונה הזו.

ש: אתה חושב שבתיק הזה הפלילו אותך.

ת: בתיק הזה אני בטוח.

ש: האדם שהיה פה וזיהה אותך לא שוטר, סתם אדם אתה מכיר אותו.

ת: לא מכיר.

ש: יש לך סיבה לחשוב שהוא יפליל אותך.

ת: לא. אבל הוא חושב שהוא מזהה אותי, לא אמא שלו ולא אחותו אמרו שזה

אני. הוא גם לא בטוח. אתמול היו פה האמא והאחות הוא חושב מישהו בהיר

עור, אמר גבוה. אני לא מספיק גבוה (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 12 ואילך).

24. הנאשם ביקש להעיד מטעמו את נאשם 1 (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 30). נאשם 1 העיד ומסר בעדותו הראשית כלהלן:

אני מספר פעמים מגיע לבית משפט ורוצה לומר את כל האמת. בתיק הזה אני אמור להיות זה שיושב בבית סוהר. אני זה שהודיתי בתיק. אני זה שעשיתי את העבירה. ויש איתי בן אדם שגוררים אותו לבימ"ש ולא יודע למה לא משחררים אותו בתיק הזה. הוא לא אמור להיות איתי בתיק הזה. הייתי באלנבי 79, לפני זה הייתי עובד מוכר נייס גיי. הייתי עובד בכל מיני נקודות, ראיתי את הנאשם עובר שם, בהתחלה שאלתי עוד אנשים אם רוצים נייס גיי. הוא עבר שם, שאלתי אותו אם הוא רוצה נייס גיי. הוא אמר לי שהוא מכיר את אחי. אמרתי לו אתה רוצה נייס גיי לקנות משהו... הוא בא אמר לי רגע יש לך פה מצלמות כאילו מה אתה עושה זה עם מצלמות. אמרתי לו שזה חוקי ולא יכולים לעשות לי על זה כלום, אמר לי עזוב לא כדאי לך, אמרתי לו לקחת שקית ואני אח"כ אקח ממך כסף. הוא הלך אני אחזיר לך בערב את הכסף ואני המשכתי וראיתי שם בית כזה נראה נטוש, לא נראה מקום מגורים, היו שם סיגריות, ומחשב וראיתי שסורגים לא היו כ"כ חזקים אמרתי אנסה למשוך את זה, שברתי טיפה את הסורג ונכנסתי לקחתי 12 פאקטים משהו כזה, ולקחתי את זה, והתחלתי לצאת, שמתי לב שיורד לי דם מהגרבי, עשיתי פו, נגבתי את הפצע, ויצאתי משם. ויותר לא חזרתי, כעבור שבוע תפסו אותי באלנבי עם עוד מס' נערים שהיו איתי מתוכם זה שהוא עד, סרגיי, היה איתי עוד בחור יאשה דוד, קפצו עלי שוטרים שאני הייתי דרוש לחקירה הם מצאו עוד דברים בדרך, אמרתי שאני לא מזהה. בהמשך סרגיי הודה בתיק, אמר שהוא מזהה אותי במצלמה שזה אני, זה לא הפריע לי אולי לא הייתי מודה, כשיש איתי אדם שהוא לא אשם אמרתי שאני חייב להודות לומר שאני עשיתי את זה, ושלא יהיה קורבן לפשע שלא ביצע... היתה שם בחורה שבדיוק עשיתי את ההתפרצות עובדת בפיצה, היא באה לזרוק שם את הזבל, עשיתי את כאילו אני מדבר בטלפון, אז היא לא שמה לב. היא יכולה להיות עדה בתיק... (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 3 ואילך).

25. כשנתבקש נאשם 1 להסביר מדוע לא מסר מיד את הגרסה אודות מכירת נייס גיי, הוא השיב כלהלן:

ש: לעניין הנייס גיי, למה לא אמרת בחקירה שלך.

ת: כי לא הודיתי בהתחלה שזה אני במצלמות. אני לא יודה, רציתי לראות במה

יאשימו אותי, האשימו אותי בארבע התפרצויות, עשו אותי הגנב הנחמד, אמרו שנכנסתי לבית שהיתה שם אישה שראתה אותי התחננה אלי שאני לא אקח את הכל והחזרתי לה את הטלפון.

ש: כשהראו לך את המצלמות למה לא אמרת הנה אני מחפש נייס גיי.

ת: כי אמרו לי שבמקום הזה עשיתי שתי התפרצויות (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 4).

26. עוד נשאל נאשם 1 - בקשר לטענתו בחקירתו הראשית בדבר עדה היכולה לאשש את גרסתו - מודע לא מסר הדברים קודם לכן, והשיב: "לא יודע. לא חשבתי יותר מדי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 26).

ד. דיון והכרעה:

27. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם באישום הראשון ולזכותו מהעבירות בהן הואשם באישום השני.

28. בהקשר זה ייאמר מיד, כי בשני האירועים אין מחלוקת אודות עצם ביצוע ההתפרצות והגניבה, והשאלה הטעונה הכרעה הינה אך שאלת הזיהוי, דהיינו: השאלה אם הנאשם היה המבצע - או אחד מהמבצעים בצוותא - של מעשה העבירה. להלן נדון אפוא בשאלה זו, בקשר לכל אישום, בנפרד.

(1) זיהוי הנאשם כאחד ממבצעי ההתפרצות והגניבה באישום הראשון:

29. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם שהה, יחד עם נאשם 1 ואדם נוסף, בקרבת הבניין (ברח' אלנבי 79 בתל אביב) במועד ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון. כאמור, הנאשם צולם במקום ובמועד הרלוואנטיים בסרטוני האבטחה והודה מפורשות כי אכן הוא ונאשם 2 נראים בסרטונים אלה. מכאן, שהנאשם נקשר ראייתית לזירת ביצוע העבירות.

30. הנאשם ביקש ליתן הסבר "תמים" לנראה בסרטוני האבטחה בכך שטען כי הגיע למקום על מנת לרכוש מנאשם 1 חומרים מסממים הנקראים "נייס גאי". ואולם, אין מקום ואפשרות לקבל הסבר זה:

ראשית, מדובר בגרסה כבושה בעליל. הנאשם כאמור שתק בחקירותיו במשטרה ולא אמר דבר, אף כאשר הוצגו לו סרטוני האבטחה. הנאשם אמנם טען שאינו נ ג דבר במשטרה, אך בהיתן ההסבר התמים הנטען לנוכחות הנאשם במקום לא ברור מדוע נמנע הנאשם מלמסור הסבר תמים זה בחקירותיו במשטרה; בפרט כאשר ניתנו לו שלוש הזדמנויות לעשות כן. לא זו אף זו: גם בתשובת הנאשם לאישום לא הועלה מטעמו ההסבר האמור, הגם שצוין כי ייתכן שהנאשם היה בקרבת מקום, ורק בחקירתו הראשית נטענו הדברים.

שנית, הגם שהנאשם שתק בחקירותיו, מחוץ לחקירותיו הוא התנהג באופן מפליל ואף השמיע דברים שיש בהם כדי ללמד על תחושת אשמה, דהיינו: דברים שיש בהם משום ראשית הודיה.

כאמור, הנאשם אמר לעצורים אחרים להכחיש היכרות עמו (ר' ת/17ב) ובכך התנהג באופן מפליל. בנוסף, משנדע לנאשם כי מר קוספולוב דיבר בחקירתו אמר הנאשם "למלשינים לא תהיה תקווה" (ר' ת/17א). כמו

כן, במקרה אחר אמר הנאשם שהעובדה שרואים אותו במצלמות "לא אומרת כלום" וגם בעבר ראו אותו במצלמות והוא השתחרר בבית המשפט (ר' המזכר ת/14). התבטאויות אלה הן התבטאויות המלמדות על תחושת אשמה, ועל כן יש בהן משום ראשית הודייה.

שלישית, בניגוד לגרסת הנאשם, תוכנם של סרטוני האבטחה אינו מלמד על התנהגות תמימה, ולמעשה ההיפך הגמור הוא הנכון. הנאשם נראה ביחד עם נאשם 1 - שאין מחלוקת כי השתתף בהתפרצות ובגניבה - במקום ובמועד הרלוואנטיים. בנוסף, התנהגותם של שני הנאשמים, כפי שהיא נראית בסרטוני האבטחה, הינה התנהגות מחשידה: החל מהסיוורים סביב הבניין, עבור בגרביים שנאשם 1 שם על ידיו ובהתעסקותם של שני הנאשמים בחלק של הבניין, וכלה בעזיבתם של הנאשמים את המקום כשברשותם רכוש; כאשר כזכור כל הפעילויות הנ"ל נעשו בזמנים הרלוואנטיים להתפרצות (ר' בדו"ח הצפייה ת/12 וכן בסרטוני האבטחה ת/13). הנה כי כן, בסרטוני האבטחה, בהתחשב במכלול נסיבות העניין, יש משום ראיה המפלילה את הנאשם בביצוע העבירות בהן הואשם באישום הראשון באופן ישיר.

31. המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, שעובדות האישום הראשון הוכחו לפניי כדבעי. לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם באישום זה.

(2) זיהוי הנאשם כמבצע ההתפרצות והגניבה באישום השני:

32. להבדיל מבאישום הראשון, המצב הראיתי באשר לזיהוי הנאשם כמבצע ההתפרצות באישום השני הינו שונה לחלוטין. אין ראיה כלשהי הקושרת את הנאשם למקום ביצוע העבירה, והראיה היחידה המפלילה אותו הינה עדותו היחידה של מר ניאזוב, אשר זיהה את הנאשם במסדר זיהוי תמונות.

33. ייאמר מיד, כי מר ניאזוב העיד לפניי לפי תומו - וכך גם נראה שהתנהג בעת מסדר הזיהוי, כפי שניתן להתרשם מצילום מסדר הזיהוי בדיסק ת/3 - ואין מקום להטיל ספק במהימנותו. ואולם, השאלה אינה שאלה של מהימנות אלא שאלה של דיוק הזיהוי, כאשר מדובר בעדות יחידה.

34. לא כאן המקום לערוך דיון מקיף בשאלת המשקל שיש ליתן לעדות זיהוי, בהינתן הקשיים המובנים הקיימים בעדות שכזו (לדיון מקיף ר' ע"פ 10360/03 **שדיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (2006); ד' מנשה ור' עאסי "טעות בזיהוי חשודים: הזמנה למחקר ורפורמה", **משפטים** ל"ה (תשס"ה) (205). יחד עם זאת, בהתחשב במכלול נסיבות העניין לא ניתן לבסס, במקרה הקונקרטי דנא, הרשעה בפלילים - הטענה הוכחה מעבר לכל ספק סביר - על הזיהוי האמור; וזאת מכמה טעמים מצטברים:

ראשית, העד המזהה עצמו (מר ניאזוב) לא היה ודאי בזיהוי ואמר במסדר הזיהוי כי "**נראה**" שהחשוד מופיע בתמונה מס' 1 (תמונתו של הנאשם). יתר על כן, מר ניאזוב תיאר את החשוד שראה כ"**גבוה**" בעוד שעסקינן בנאשם שהינו ממוצע קומה. בהקשר זה ראוי גם להזכיר כי גב' ניאזוב - מעבר לכך שלא זיהתה את הנאשם במסדר הזיהוי שנערך לה - תיארה אף היא את הפורץ כ"**גבוה**" (ר' בפסקה 12 דלעיל).

שנית, עסקינן במסדר זיהוי תמונות שנערך ללא נוכחות עורך דין או נציג מטעם הנאשם. תמונתו של הנאשם שובצה בתמונות כתמונה הראשונה, כאשר סביר להניח שאם היה נוכח במקום נציג מטעם הנאשם הוא היה מבקש לשנות מיקום זה.

שלישית, עסקינן בעדות יחידה, על כל המשתמע מכך (לדיון מפורט בהרשעה על פי עדות יחידה והזהירות שיש לנקוט בהרשעה על יסוד עדות יחידה ר' 9966-07-13 **מדינת ישראל נ' אצור** (2013) (פורסם בנבו), בפסקה

21 ואילך להכרעת הדין).

ה. סוף דבר:

35. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם באישום הראשון ומזכה אותו מהעבירות בהן הואשם באישום השני.

ניתנה היום, יום חמישי כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, במעמד הצדדים.